

Folytatja munkáját a pártkongresszus

(Folytatás a 7. oldalról) kalmazására, a nagyüzemi, korszerű munkaszervezésre alapozzuk az ötéves terv előirányzatait, amely szerint búzából több mint 35 százalékkal, kukoricából 25-30 százalékkal, árpából, cukorrépából, burgonyából pedig mintegy 20 százalékkal növeljük a termésátlagot. Az ötéves terv idején száz hold szántóra 128,5 mázsa húst termelést tervezünk az 1954-1958. évi 97 mázsával szemben, a tejtermelést pedig 17 000 literrel legalább 26 000 literre akarjuk emelni százholdanként. Így egy tehén évi tejhozamának 1965-re el kell érnie a 2700 litert, az állami gazdaságokban pedig a 3500-4000 litert.

Ahhoz, hogy feladatainkat sikeresen megoldjuk, politikai és gazdasági téren egyaránt tovább kell fejleszteni, szilárdítani a termelőszövetkezeteket. Állandóan bővítsük árutermelésüket, mind több és olcsóbb termékadjanak el az államnak. Erősítsük, fejlesszük közös gazdaságukat, s megalakulásuk után rövidesen jelentősen növeljék termelésüket, mert csak így biztosíthatnak tagjaiknak növekvő jövedelmet. Az állam továbbra is — elsősorban beruházási hitelekkel — támogatja a termelőszövetkezeteket, de a sokoldalú állami támogatás előfeltétele, hogy

a szövetkezeti parasztok saját erőforrásaikkal is, szorgalmas munkájukkal is hozzájáruljanak a fejlett nagyüzemi gazdálkodás megteremtéséhez.

Az irányelvek kimondják, hogy meg kell teremteni minden szükséges feltételt annak, hogy a még enyhénleg dolgozó parasztokat meggyőzzük, velük együttműködve, a következő években befejezzük a mezőgazdaság szocialista átszervezését. Az egyénileg gazdálkodó parasztokat illetően az ötéves terv idején folytatjuk azt a politikánkat, amelyet az utóbbi években kialakítottunk.

Gazdaságpolitikánk arra irányul, hogy az egyénileg gazdálkodók addig is jól kihasználják termelési lehetőségeiket a kistelepüléseik keretein belül, amíg megérlelődik bennük az áttérés gondolata a nagyüzemi gazdálkodásra.

Ezt a folyamatot felvilágosító munkával segítjük elő. Az állam termelési szerződéseket köt az egyénileg gazdálkodó parasztokkal és megvásárolja felesleges termékeiket.

Az azonban látni kell, hogy felemelkedésük egyedül helyes útja, ha áttérnek a fejlett nagyüzemi gazdálkodásra.

A termelés növelésére tett intézkedéseink hatására 40-45 százalékkal növekednie kell a felvásárlásnak is.

Az életszínvonal alakulásának néhány kérdése

A beszámoló következő fejezete a lakosság életszínvonalának alakulásának egyes kérdéseivel foglalkozott. Ráműtatott arra, hogy az életszínvonal emelésének fő eszköze a realbérek emelése, de az árak csökkentésével is elősegítjük a lakosság jobb életkörülményeit.

Az árcsökkenés mértékét és körét a termelésben kialakuló feltételek határozzák meg. A lakosság realjövendelmét nyugdíjrendszerünk és a családi pótlék rendszerének továbbfejlesztésével is szükségesnek tartjuk emelni. Ezzel tovább javítjuk a munkából kiiregedett és a nagy családos dolgozók helyzetét. Az ötéves terv irányelvei szerint

további lépést teszünk előre a nehéz fizikai munkák gátlásában is, az egészségre ártalmas munkakörökben pedig csökkentjük a munkaidőt: 1965-ben már 300 000—350 000 dolgozó munkaideje lesz heti 48 óránál rövidebb. Hét év alatt a kiskereskedelmi forgalom 46 százalékkal növekszik, az

élelmiszerforgalom 30 százalékkal, a ruházati cikkek forgalma 57 százalékkal, egyéb iparcikkeké pedig 65 százalékkal. A fogyasztás összetétele az emelkedő élet-színvonalnak megfelelően változik, hiszen például a termelőszövetkezeti parasztságnak már más irányú szükségletei vannak, mint az egyéni dolgozó parasztnak.

Lényegesen fejlődik népünk szociális ellátottsága, kulturális színvonala is. Jelentősen előbbre haladunk a kommunális fejlesztésben. Bővítjük a vízellátást, a gázellátást további 120 000 háztartásra terjesztjük ki.

Jelentősen előbbre haladunk a televízió fejlesztésével is, úgyhogy az egész ország területére sugározhatunk a műsört. A televízióval is közelebb visszük a néphez a kultúrát.

A vezetés színvonalának is fejlődnie kell

A vezetés színvonaláról beszélt ezután Fock Jenő elvtárs. A vezetés további javítása ugyanis igen fontos követelménye a népgazdaság további fejlesztésének, terünk végrehajtásának. Az utóbbi három esztendőben sokkal inkább érvényre jutottak a demokratikus centralizmus elvét, mint az előző években. Néhány — a népgazdaság fejlődése szempontjából döntő kérdésben — erősítettük a központi vezetéket, ugyanakkor számtalan ügy intézését adtuk át az alsóbb gazdasági szervek hatáskörébe. Ezen az úton feltétlenül tovább kell menni. Irányítási módszereink sok szempontból bürokratikusak. Nem kétséges, hogy a népgazdaság vezetésében nekünk is a szocialista országok többségében már végrehajtott, átszervezéshez hasonló lépést kell tennünk.

Ezt azonban jól elő kell készíteni a már megtett intézkedéseink elemzésével, a baráti országok tapasztalatainak tanulmányozásával. Amíg erre sor kerül — a jelenlegi szervezeti formák között — is igen sokat lehet javítani.

A gazdasági vezetők a mostaninál sokkal jobban ismerjék a rájuk bízott feladatokat, a vezetésük alatt álló területnek valóban egyszemélyi, felölös irányítói legyenek.

Az adott szó betartása, a határozottság, az igényesség saját és mások munkájával szemben elengedhetetlen feltétele a vezetésnek.

Felül kell vizsgálnunk a beruházások megvalósításával kapcsolatos felelősség és anyagi érdekelttség rendszerét. Sok helyen ismét kezd jelentkezni a szakmai és társasvívizmus és a lokálpatriotizmus. Ez gátolja a további decentralizálást, a helyi hatáskörök növelését. Nagyon fontos tehát annak lehet adni, aki át tudja érezni, hogy ezzel nagyobb felelősség jár.

Gazdaságvezetésünk az elmúlt három évben — a még meglévő számos hiánynosság ellenére — jelentősen fejlődött. Ezt nagymértékben elősegítette az is, hogy az előző évekkel szemben helyesebben érvényesült az anyagi érdekelttség elve. Szembe kell azonban szállnunk az olyan felfogással, amely az eredmények elérését kizárólag az anyagi ösztönzésre alapozza.

Már sokszor beigazolódtott, hogy a szocializmus győzelmébe vetett hittel, szocialista öntudattal áthatott emberek, a párt szavára, szinte csodákat tudnak művelni, ha világos a feladat.

Lelkesedésük széles dolgozó tömegekre hat. Helyrehozhatatlan hibát követ el az a gazdasági vezető, aki arról a hatalmas erőről lemond és mindent prémium-

mal akar elintézni. A vezetés alapvető kérdése az előrelátás — folytatta Fock Jenő elvtárs. Ehhez viszont nélkülözhetetlen a megtett út állandó ellenőrzése, a tapasztalatok rendszerezése.

Joggal mondhatjuk, hogy gazdaságpolitikánk az elmúlt három évben eredményes volt. Gyorsan úrrá lettünk az ellenforradalom okozta nehézségeken, népgazdaságunk ma egészséges, külföldi adósságunk nem növekszik, hanem csökken, tehát, ahogy mondani szoktuk, saját lábunkon állunk. Egyik legfontosabb eredményünk az, hogy gyökeresen megváltozott az elmúlt években a párt és a dolgozó tömegek kapcsolata. Jótékony hatása a gazdasági élet fej-

lőirányzataink megalapozottak

A hároméves terv első két évének tervét jelentősen túlteljesítettük. Ez évi terünk végrehajtásával elérjük a Központi Bizottság márciusi határozatában kijelölt célokat, teljesítjük a hároméves tervben 1960-ra előírt főbb feladatokat. A természetben elért sikerek népünk életszínvonalának emelkedésében is megmutatkoznak. A terv ilyen túlteljesítése népünk és pártunk nagy győzelme.

Az 1960. évi terv az ideinél bonyolultabb feladatokat állít népünk elé, de ezek megoldhatók. Kongresszusunk összefoglalja az elmúlt évek tapasztalatait, kijelöli tenni-valóinkat és világos perspektívát mutat a szocializmus további építésére. Hároméves tervünk az ipari termelés 22 százalékos növekedését irányozta elő az 1957-es színvonalhoz képest. Az ipari termelés tényleges növekedése 1958-ban 12 százalékos volt, s az idén valószínűleg nem lesz kevesebb. Ha jövőre csak 8 százalékos emelkedést érünk el, akkor az ipari termelés 35 százalékkal lesz magasabb az 1957. évinél, vagyis a hároméves tervre előirányzott fejlődési ütemet több mint másfélszeresen múljuk felül.

Az ipari termelés emelkedésének a kongresszusi irányelvekben előírt fejlődési üteme hozzávetőleg 7 százalékos évenként.

Ez nemcsak a tavalyi és az idei növekedésnél lényegesen kevesebb, de valószínűleg még az 1952-1958-as hét év átlagos emelkedésénél is. pedig ebben az elmúlt hét évben sok gazdaságpolitikai kapkodás és ellenforradalom is volt.

Nem akarunk újra a régi hibába esni, hogy a reális tények helyett vágyainkat, anyagi megalapozás nélküli elképzeléseinket »tervezzük«. Ezért a Központi Bizottság nem javasolja a kongresszusnak, hogy további vizsgálat nélkül, számszerűleg meghatározott gyorsabb fejlődést írjon elő. Azt azonban teljes meggyőződéssel javasoljuk, hogy

a kongresszus a fejlődés

lódésében szinte felmérhetetlen.

A dolgozók minden kérdésben ösztönözni elmondják véleményüket. Bűszkék az eddig elért eredményekre és féltő gonddal vigyáznak rá, hogy maradjonok legyenek sőt növekedjenek. Tudják azonban azt is, hogy most egy minőségileg más időszak következik: hosszabb távlatban kell dolgozni. Látnunk kell tehát, hogy a szocializmus ügyének feltétele szól az emberekben, amikor felteszik a kérdést: »Mondjátok, jól felmérték a lehetőségeket? Megvan a kellő előrelátás? Nem lesz újra kapkodás? Nem követjük el azokat vagy hasonló hibákat, mint az ellenforradalom előtt?«

Kommunista meggyőződéssel, őszintén és tiszta szívvel mondhatjuk: nem lesz kapkodás, nem követjük el a régebben volt gazdaságpolitikai hibákat. A régi hibák megismétlésétől megóv bennünket az, hogy okait ismerjük, káros hatásukat nem nehéz felmérni. Vigyázzunk, hogy sem a gazdaságpolitikánkban, sem gazdaságvezetési módszereinkben vissza ne térjenek.

A gazdasági vezetésnek semmilyen szinten nem szabad eltérnie a hibákat, mulasztásokat, az anyagi javak pocsékolását, a felelőtlenséget és nem szabad ilyen azzal menteni, hogy »azért igen szépek az eredményeink«. Az egyedül helyes fel fogás: ezek nélkül még sokkal nagyobbak lehetnének az eredményeink.

Itt az ideje, hogy az elnézést felváltva a figyelmeztetés és a felelősségre vonás. Ebben a párt megfelelő szerveinek és a kormánynak kell példát mutatni.

Ütemének felülvizsgálására, a tartalékok feltáráására, a gyorsabb fejlődés útjában álló akadályok elhárítására nyomatékosan hívja fel az újonnan megválasztandó Központi Bizottság és a tervező szervek figyelmét.

Az irányelvekben közzé előirányzatok megalapozottak. Központi Bizottságunk az irányelvekben csak olyan célokat tűzött ki, amelyekről már ma tudjuk, hogy elérhetők.

De Központi Bizottságunk nemcsak lehetségesnek, hanem feltétlenül kívánatosnak is tartja a célok túlszárnyalását.

már csak azért is, hogy mielőbb felzárkózhassunk a világszínvonalhoz, hogy a többi szocialista országgal történő együttműködésünk eljussunk el a kommunista társadalomba.

A kongresszusi irányelvek, a második ötéves terv előkészítésének szempontjai is tükrözik, hogy a gazdasági munka területén, a párt, minden szervezete, valamennyi kommunista előtt milyen sokrétű és nagy feladatok állnak. Most, amikor pártunk kidolgozta az ország gazdasága és a népélet emelésének elveit, a gyakorlati, szervező munkára kerül sor.

Ahogy szélesedik a dolgozók szerepe a gazdasági élet szervezésében, a társadalom irányításában, úgy növekedjen a kommunista párt vezetése a gazdaság szervezésében is.

A párt gazdaságvezető munkájával is növeli a dolgozó tömegek szocialista öntudatát. A dolgozók öntudatának növekedése gyorsítja fejlődésünk ütemét. Ezért van a szocialista versenynek, a szocializmus építése kommunista módszerének óriási értéke. A szocialista verseny a dolgozó tömegek nevelésének fontos eszköze. Hazánkban a munkaverseny magasabb rendű hajtásai is fejlődnek már. Gazdaságvezetőink egy része azonban — alapítottta meg Fock Jenő elvtárs — nem használja fel még azokat az előnyöket,

A kongresszusi verseny eredményeként

Teljesítette éves tervét a Szegedi Autójavító Vállalat

Kedden délelőtt a Szegedi Autójavító Vállalat dolgozói örömmel jelentették, hogy november 30-án befejezték teljes termelési tervüket. A határidő előtti tervteljesítéshez a kongresszusi verseny segítette az üzemet dolgozóit. Az április hónapban indult verseny óta ugyanis rendszeresen teljesítették az előirányzatot. Szép eredményt értek el az egy főre eső termelési értékben is, amelyet 75 forint 30-ról 76,30 forintra növeltek november hónapban.

A kongresszusi verseny alatt korszerűsödött, fejlődött az üzem is. A hasznos újítások új gépek beállítását eredményezték. Így nem adatot ró a vállalat. Az eddigi évi 240 gépkocsi főjavítása helyett ugyanis jövőre 280 gépkocsi főjavítását akarják elvégezni. Tervezik továbbá, hogy a jövő évben szervíz-szolgálatot létesítenek Békéscsabán és Hódmezővásárhelyen is.

lom a dolgozók között, hogy alakul a verseny. Az Ollár lemezes-brigád, a bogárn-brigád, a motorszereelő-brigád már biztosan vezet a verseny élén, de az egyéni versenyzők között még nem dönt el, hogy Gálffi lemez-lakatos, vagy Miskolci hűtő-bádogos nyeri a versenyt.

Az Autójavító Vállalat október hónapban a kongresszusi verseny keretében újítási hónapot rendezett. Ez alatt az egy hónap alatt 102 ezer forint értékű újítást adtak be az üzem dolgozóit. Most, miután az éves tervet és a felajánlásokat is teljesítették, hozzákezdnek a jövő évi terv előkészítéséhez, mely igen nagy feladatot ró a vállalat. Az eddigi évi 240 gépkocsi főjavítása helyett ugyanis jövőre 280 gépkocsi főjavítását akarják elvégezni. Tervezik továbbá, hogy a jövő évben szervíz-szolgálatot létesítenek Békéscsabán és Hódmezővásárhelyen is.

A zenei naptár eseményei Sikeres ifjúsági hangversenymatiné

Szegeden most tartotta az Országos Filharmónia és a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat négy hangversenyből álló ifjúsági bérletsorozatának első matinéjét a Központi Egyetem aulájában, zsúfolt ház előtt. A tavalyi dícséretes, az igazi zenekultúrát népszerűsítő szegedi kezdeményezés — a jelekből ítélve — most termi meg bő aratását. A szegedi zene ügyéért az Orvosegyetem kulturális bizottsága is bekapcsolódott a mozgalomba, amelynek visszhangjaként a MÁV nevelőintézet megszervezte a hangversenyek ismétlését a maga fiataljai számára. Szeged zeneszerető ifjúságának nevelése érdekében a műsört előadás vezette be. Erdős János ismertette a zeneművek tartalmát, beszélt a zeneköltőkről, közben megcsendültek a zenei témák is, s így valóban felkészült a hallgatóság az élmények befogadására.

Vaszy Viktor szenevdelőtől izzó pálcája nyomán kivirágzott Rimszkij-Korszakov Szeherezádájának keleti színeiben dűskáló vezérlőkönyve, amely annyira hálás feladatot jelent a zenekar szolomacsportjainak. A Bartók Béla Szimfonikus Zenekar lendületes tolmácsolása összeforrt a karmesteri elképzelésekkel s őszinte siker aratott. Prokofjev Péter és a farkas című szimfonikus

melodráma volt a műsor legkiemelkedőbb száma. A zenekari hangszerek pompás szereplő állatokat, de a egyszerű szavak zenekező igazi hangját, az újklasszikus formát a mai kifejezőmóddal egyesítő muzsikát azokban az indulószere szakaszokban ismerjük meg, ahol Pétert és a nagypapát, valamint az elbeszélőt vetfi ki. Domján Edit, a Nemzeti Színház művésznője, hangban kitűnően illeszkedett a mesébe s a zenekar felett is hallható volt a melodramai részekben. A mű fogadtatása alapján további Prokofjev-műveket várunk a zenekartól. Az alaposan elhúzódtó koncert Csajkovszkij e-moll szimfóniájának helyenként túlhangos, a terem akusztikáját meghaladó erősségű előadásával zárult.

Szatmári Géza

SÜTET KARÁCSONY

A „Standar Miodych” című lap írja:

Osztóban elhatározták, hogy nem rendelik meg a hagyományos karácsonyi díszkiváltságát. Karácsonykor ugyanis a reflektorok és a fényreklámok ezrei szokták ragyogtató tenni a norvég főváros utcáit. Az idén a kiváltság elmarad, mert a szarvaság miatt rendkívül áramtakarcolásra van szükség. Az áram túlnyomó részét ugyanis vízierő szolgáltatja.

amelyeket a szocializmust építő társadalmi rendszer, a dolgozók lendülete nyújt a feladatok végrehajtásában. Gazdasági vezetőink zömére nem ez a jellemző, de

ahol még maradt felfogás és magatartás tapasztalható, ott a kommunista lépjenek fel ellene erőteljesen.

Az üzemi pártszervezetek munkájának fontossága a jövőben tovább növekszik, a feladatok egyre bonyolultabbak lesznek, ezért színvonalasabb felvilágosításra, több kezdeményezésre, jobb szervező munkára van szükség. Támaszkodjunk a tömegszervezetek, elsősorban a munkások vezetői legnagyobb szervezeteinek, a szakszervezeteknek a segítségére. Pártunk gazdaságvezető munkáját minden szinten tovább kell tökéletesíteni. A pártszervezetek irányító, ellenőrző tevékenysége egyre kulturáltabb és szakszerűbb. Igen fontos feladat mindenhol felszámolni azt a helytelen és káros nézetet, amely

szert a pártszervezetek dolga csak a »tisztá pártmunka«, a gazdaságvezetőké pedig a gazdasági vezetés.

A kommunista gazdasági vezető érezze felelősnek magát a pártszervezet gazdasági munkájáért is. A pártszervezet és ennek titkára pedig tartsa legfontosabb feladatának, hogy részt vegyen a gazdasági vezetésben.

Nem egymás mellett, hanem együtt kell dolgozni a szocializmus megvalósításáért.

Befejezésül a következőket mondotta: Ma még nem tűzhetjük célul a legfejlettebb kapitalista országok műszaki, gazdasági színvonalának túlszárnyalását, de nincs messze az az idő, amikor ezt reálisan megtehetjük. Rendíthetetlen hittel és meggyőződéssel valljuk, hogy dolgozó népünkkel egygyéforra, szilárd egységben a szocialista tábor többi országaival, győzelemre visszük hazánkban a szocializmus ügyét. (Nagy taps.)